

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

at han i 6 Aar ikke havde haft med Udarbejdelsen af Rejselisten at gøre. Den nuværende Udgiver overtog faktisk i 1905 Redaktionen af Rejselisten. Hr. Malling opgav da positivt Arbejdet ved Rejselisten, og nuværende Enkefru Mallings Adkomst til Andel i Foretagendet stammer altsaa fra et Ægteskab indgaaet 6 Aar efter, at den paagældende Udgiver faktisk havde opgivet Arbejdet.

Altsaa, den Opbygning, det ærede Medlem har foretaget paa Grundlag af, at den nuværende Fru Malling, født Faber, skulde være en Datter af den i sin Tid afdøde Postkontrolør Faber, er ikke rigtig. Denne Enke, som ikke er saa gammel, idet hun var ret ung, da hun blev gift med den aldrende Mand, har siden 1917, da den nuværende Indehaver af Rejselisten overtog den, oppebaaret en aarlig Afgift, og det er denne Afgift, som nu fra Statsbanernes Side er blevet fikseret til et Beløb, netop svarende til, hvad hendes afdøde Mand mente, at hun skulde have. Det svarede den Gang paa det nærmeste til en Trediedel af, hvad Rejselisten gav. Rejselisten gav i 1917 kun 6 000 Kr. i Overskud. Foretagendet er nu blevet 3 Gange saa stort og har givet 3 Gange saa stor Indtægt. Men altsaa, det er en Overenskomst, som Statsbanerne har sluttet med den ene af Indehaverne af Rejselisten.

Den anden Medindehaver af Rejselisten, Kontorchef Larsen, som siden 1905, altsaa i 28 Aar, har været Redaktør og siden 1917 tillige Udgiver af Rejselisten, skal efter Overenskomsten i 5 Aar, indtil han fylder 65 Aar, for saa vidt han ønsker at blive ved saa længe, altsaa saa længe han som hidtil fungerer som Redaktør og Udgiver, oppebære de $\frac{6}{9}$ af Overskuddet og derefter oppebære de $\frac{4}{9}$, hans Enke efter ham $\frac{2}{9}$, og hans Datter efter Enkens Død $\frac{1}{9}$. Gennemsnitsoverskuddet for Rejselisten er anslaaet til 18 600 Kr., og det er altsaa Grænsen opad for, hvad disse Brøker kan blive beregnet af. Det vil sige, at Statsbanerne har faaet overdraget den blaa Køreplan, altsaa den, der var Lommekøreplanens værste Konkurrent, uden Vederlag, at Statsbanerne ligeledes uden Vederlag straks participerer i den dem ellers ganske uvedkommende Rejselistes Overskud med $\frac{3}{9}$, efter 5 Aar med $\frac{5}{9}$ og efter et Antal Aar under voksende Participering overtager hele Overskuddet, alt sammen uden kontant Udbetaling.

Nu siger de Herrer her, at det er en Form, de ikke synes om, men Formen bestemmes jo ofte af Sælgeren. Man kunde

have betalt en kontant Sum i Overtagelse. Saa havde Staten i hvert Tilfælde vidst, at den var blevet af med de Penge. Nu har Udgiveren foretrukket en Slags Livrentesystem, saaledes at han samtidig har en Risiko med Hensyn til Forretningens Overskud. Den Andel, han skal have, er fikseret saaledes, at den ikke maa overstige $\frac{6}{9}$ af, hvad Overskuddet hidtil har været, og han og hans Enke maa altsaa tage den Risiko, at Overskuddet bliver mindre. Man kan altid diskutere om en Form, men at hæve sig op til at bruge saadanne Udtryk som usømmelig og usmagelig og at sige, at det er noget, som ingen andre kunde tænkes at have gjort, turde dog vist være at komme lidt for højt op. Der har nu i 15 Aar været trukket Tov om denne Sag, lige saa længe eller længere, end de to ærede Medlemmer, der har talt nu, har siddet i Finansudvalget. Statsbanerne har ikke hidtil kunnet løse Spørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. Pinholt siger, at et Venstreministerium aldrig vilde have sluttet en saadan Overenskomst; nej, det har i hvert Fald ikke kunnet løse Spørgsmaalet. Ejernerne af Rejselisten har i disse 15 Aar taget hele Overskuddet, saavel af Rejselisten som af Køreplanen, og de kunde have fortsat hermed i mange Aar, uden at der var sket andet end, at de ærede Medlemmer, som nu har fremdraget Sagen her i Rigsdagen, maaske en Gang hvert andet Aar havde nævnt den i Finansudvalget. Den Ordning, som her er truffet, giver, det beder jeg noteret, Statsbanerne ved den gratis Overtagelse af den blaa Køreplan og ved dens Participering i Rejselisten, en økonomisk Fordel, der foreløbig er ansat til nogle og tredive Tusind Kroner aarlig. Jeg synes, man maa være Kritiker for Kritikens Skyld for i denne Sag at kunne finde nogen Kritik at rette mod Statsbanernes nye Generaldirektør, som saa hurtigt og saa resolut har faaet denne Sag løst i saa høj Grad til Statsbanernes Fordel. Jeg maa bekende, at jeg for mit Vedkommende har lykønsket Generaldirektøren og takket ham for Ordningen, og jeg tager med den største Fortrøstning overfor Rigsdagen Ansvaret for at have billiget denne Ordning.

Den fungerende Finansminister (Haug): Jeg skal tillade mig paa den fraværende Finansministers Vegne at gøre et Par Bemærkninger vedrørende to af de Spørgsmaal, der har været bragt paa Tale her, nemlig Spørgsmaalet om Inddragelse under Statsregnskabet af Byrets-Fonden og Spørgsmaalet om Kursdifferencekontoen.